

Ordene i første Affnit: „deri har forlangt“ forandres til: „har fremsat skriftlig Begjæring om.“

Slutningen af samme Affnit: „maa Ansøgningen eller Klagen ikke afgjøres... og derover at yttre sig“ udgaaer, og affattes saaledes:

„Bliver Ansøgningen eller Klagen, efterat være forsynet med de fornødne, af vedkommende Dyrigheder eller andre Autoriteter afgivne Erklæringer, uforseglet at tilbagelevere til Andrageren til videre Fremsendelse.“

Af andet Affnit udgaaer: „Ilgesom Skrivelser mellem Ministerierne indbyrdes.. kunne forlange sig meddeelte.“

Underændringsforslag af L. C. Larsen:

De af mig til det oprindelige Lovforslag subsidialiter stillede Ændringsforslag 2, 3, 4 og 5 stilles ogsaa som Ændringsforslag til Bregendahls Forslag.

Underændringsforslag af J. A. Hansen til Bregendahls Forslag:

at Sætningen i 3de og 4de Linie: „der ikke stemmer overeens med Ansøgningens eller Klagens Indhold,“ udgaaer, og istedet derfor indsættes:

„angaaende Forhold eller Personer, der enten ikke ere omtalte i Ansøgningen eller Klagen, eller staae i Strid med dens Indhold,“

i sidste Passus, Linie 3 udgaaer „en“ og indskrives „anden Mand“.

Lovforslaget tilligemed samtlige de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag sattes under Æt under Forhandling.

Forinden Forhandlingernes Begyndelse gjorde Formanden opmærksom paa, at J. A. Hansen havde begjært deelviis Afstemning over det af L. C. Larsen subsidiairt foreslaaede Tillæg under Nr. 5, saaledes at der særskilt stemmes over „Finder Dyrigheden det betænkeligt“ etc., indtil „at der meddeles ham

Afskrift af dem“, og særskilt over det Dvrigte. Ligeledes havde L. C. Larsen begjært deelviis Afstemning over det af Bregendahl stillede Forslag, saaledes at der særskilt afstemmes over hvert af dets tre forskjellige Affnit.

Bregendahl: Anledningen til, at jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det foreliggende Lovudkast, er den Discussion, som foresaldt her i Thinget ved Sagens første Behandling. Denne Sag er imidlertid saa udtømmende forhandlet under tidligere Sessioner, saavel fra Forsvarernes som fra Modstandernes Side, at jeg ikke finder Anledning til nu at optage eller give Bidrag til en flig almindelig Discussion. Det er mit Ønske at udbringe et factist Resultat, som dog for Ende kunde tilfredsstille. Da nu den høitagtede Justitsminister under den Discussion, som fandt Sted ved Sagens 1ste Behandling, erklærede, at Ministerierne fulgte den Bestemmelse, som indeholdes i den kongelige Resolution af 1840, saaledes at Ministerierne ikke afgjorde nogen Ansøgning eller Klage, naar der i Erklæringen over samme var anført factiske Omstændigheder, hvis Rigtighed ikke var tilstrækkeligt afgjort, før vedkommende Andrager eller Klagers Erklæring over disse factiske Omstændigheder var indhentet, — saa kan jeg ikke troe, at der fra Ministeriets Side vil møde nogen Modstand imod, at det, som den høitagtede Justitsminister har erklæret at være Skik og Brug, ogsaa blev gjort til en Lovbestemmelse; thi jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) i, at der er en væsentlig Forskjel imellem hvad der bestemmes i en Instrux — og som Andet kan den kongelige Resolution af 8de October 1840 ikke betragtes — og en Lovbestemmelse, der giver Borgerne i Staten en vis bestemt Ret. Jeg har derfor, som sagt, troet, at der fra Regjeringens Side ikke kunde møde nogen Modstand mod, at det, der er bestemt i den nævnte Resolution, nu blev ophøiet til en almindelig Lov, og jeg troer, at der derved vil være vundet ikke Lidet for dem, der interessere sig for det indbragte Lovforslag. Der er en meget væsentlig Forskjel mellem det For-